

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 018853 17 Uvp
Banjaluka, 20.03.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M.P. iz B. koga zastupa S.M.B., advokat iz B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 21.04.2016. godine tuženog Ministarstva, u predmetu revizije rješenja, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 018853 16 U od 30.11.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.03.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je u postupku revizije izmijenjeno rješenje Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu Grada B. broj ...od 07.06.2012. godine na način da je P.S., sinu tužioca, postmortalno utvrđeno svojstvo RVI V kategorije sa 70% vojnog invaliditeta po osnovu ranjavanja zadobijenog u toku vršenja vojne dužnosti kao pripadnika oružanih snaga VRS.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je tuženi zakonito postupio kada je osporenim aktom izvršio reviziju prvostepenog rješenja broj ... od 07.06.2012. godine kojim je sinu tužioca, P.S., bilo priznato svojstvo RVI V kategorije sa 70% invaliditeta, jer je isti umro dana 18.09.2015. godine te mu je utvrđen prestanak prava sa tim datumom, a tužilac kao njegov otac je podnio zahtjev za priznavanje statusa porodice umrlog ratnog vojnog invalida, o kojem se shodno odredbama člana 62. stav 3. i 4. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno - otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 134/11, 9/12 i 40/12 - u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), može odlučivati tek nakon izvršene revizije rješenja o priznatom statusu i pravima vojnog invalida, a koji postupak je tuženi kao nadležni organ proveo donoseći osporeni akt. Sud je slijedeći sadržaj prethodno pomenutih odredaba Zakona o pravima boraca odbio navod tužioca da tuženi nije imao ovlašćenje da vrši postmortalnu reviziju rješenja o statusu i pravima pokojnog RVI P.S., kao i navod da mu u tom postupku nije mogao utvrditi manji obim prava, uz obrazloženje da je u postupku revizije pribavljen nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije broj ... od 18.04.2016. godine kojim je izvršena pravilna ocjena oštećenja organizma pokojnog P.S. nastalog usljed ranjavanja koje se desilo 02.11.1994. godine, u smislu da su zadržane sve ocjenske tačke po kojima je P.S. od početka bio cijenjen i to T-110 Liste procenata vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike

Srpske“ broj 22/93 - u daljem tekstu: Lista) sa 40%, T-104 a Liste sa 40% i T-302 Liste sa 40%, samo je sada u postupku revizije prvi put pravilno primjenjena odredba člana 4. stav 1. Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 22/93 - u daljem tekstu: Pravilnik), na način da je oštećenje organizma koje povlači najveći procenat 40% uvećano za maksimalnih 30%, a što konačno daje invaliditet od ukupno 70%, a ne 80% kako je to u prvostepenom rješenju broj ... od 07.06.2012. godine i svim ranijim rješenjima bilo pogrešno utvrđeno.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac osporava njenu zakonitost zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu iznosi da ostaje kod svog navoda da tuženi nije imao ovlašćenje da vrši postmortalnu reviziju prvostepenog rješenja broj ... od 07.06.2012. godine kojim je P.S. imao priznat status RVI IV kategorije sa 80% invaliditeta, te da posebno nije imao ovlašćenje da mu u tom postupku utvrdi manji obim prava nego što je imao za života, a koje navode su odbili tuženi te i nižestepeni sud ne dajući valjane razloge za svoje odlučivanje. Zbog navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine, ili preinači na način da tužbu uvaži i osporeni akt poništi te da tuženog obaveže da tužiocu nadoknadi troškove ovog postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata u iznosu od 1125 KM.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da su svi navodi iz zahtjeva već ocijenjeni u toku upravnog postupka, kao i od strane nižestepenog suda u pokrenutom upravnom sporu, zbog čega ostaje kod razloga iz osporenog akta i predlaže da sud zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise predmeta ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, saglasno odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta od 21.04.2016. godine, za što su od strane suda dati valjani i argumentovani razlozi koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je sin tužioca P.S. imao priznat status RVI IV kategorije sa 80% invaliditeta rješenjem broj ... od 07.06.2012. godine, da je umro dana 18.09.2015. godine sa kojim datumom mu je utvrđen prestanak prava, nakon čega je tužilac prvostepenom organu podnio zahtjev za priznavanje statusa porodice umrlog RVI. Nije sporno da odredba člana 62. Zakona o pravima boraca propisuje (stav 1.) da član porodice umrlog vojnog invalida od prve do četvrte kategorije ima pravo na porodičnu invalidninu i zdravstvenu zaštitu, (stav 2.) propisuje da prava iz stava 1. ovog člana ima i član porodice vojnog invalida pete i šeste kategorije koji je umro od posljedica rane, povrede, ozljede ili bolesti po osnovu koje mu je utvrđen vojni invaliditet, dok (stav 3.) propisuje da se prava iz stava 1. ovog člana mogu ostvariti nakon izvršene revizije rješenja o priznatom statusu i pravima vojnog invalida, a (stav 4.) propisuje da ako postupak revizije ili po žalbi nije okončan do smrti vojnog invalida, okončaće se bez obzira na tu činjenicu. Pravilnim tumačenjem ove odredbe, kakvo su dali tuženi i nižestepeni sud, sasvim je jasno da se o pravu tužioca za priznavanje svojstva porodice umrlog RVI P.S. može odlučivati samo nakon što se provede postupak revizije prvostepenog rješenja broj ... od 07.06.2012. godine, što je i učinjeno osporenim aktom, zbog čega su neosnovani navodi tužioca da tuženi nije imao ovlašćenje za vršenje ove revizije.

Takođe je neosnovan navod tužioca da tuženi i sud nisu dali valjano obrazloženje vezano za utvrđivanje činjenice manjeg obima prava sinu tužioca sada pokojnom Pejić Slavku, kada je i taj navod suprotan ispravama spisa. Naime, tuženi te dalje sud su decidno obrazložili da je do smanjenja obima prava pokojnom sinu tužioca Pejić Slavku došlo samo zbog toga što je isti, u ovom postupku revizije, pravilno cijenjen u smislu da su zadržane sve ranije ocjenske tačke i svi raniji procenti oštećenja organizma po tim tačkama, samo je sada, prvi put, pravilno primjenjena odredba člana 4. stav 1. Pravilnika. Ova odredba propisuje da ako je vojni invaliditet nastao kao posljedica više rana, povreda, ozljeda ili bolesti, procenti predviđeni u Listi za pojedina oštećenja organizma se ne sabiraju, nego se kao osnov uzima oštećenje koje povlači najveći procenat, pa se taj procenat povećava za 10% do 30%, s obzirom na uticaj ostalih oštećenja na cijeli organizam i to samo ako je za svako od tih oštećenja u Listi predviđeno najmanje od po 20%. Ovo znači da je zakonito postupio tuženi kada je oštećenje organizma Pejić Slavka koje povlači najveći procenat 40% uvećao za maksimalnih 30%, na koji način ukupan invaliditet iznosi 70% što je i utvrđeno osporenim aktom, a ne 80% kako je to pogrešno bilo utvrđeno prvostepenim rješenjem broj ... od 07.06.2012. godine koje je iz tih razloga u ovom dijelu izmijenjeno u postupku revizije.

Kod takvog stanja stvari, a kako je sve ovo zaključio nižestepeni sud, proizilazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizilazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na naknadu troškova istog.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podraščić